

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palativm

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Qvod Sepelire Mortuos Sit Septimum Opus Misericordiae. Capvt LXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54459)

ritas est; quomodo igitur gratæ erunt Deo illorum preces quib⁹ Deus & diuina mandata ingrata sunt? Quod si hæc Orationum communio in vita, ita expresse inhibita est, nullo modo post mortem admitti debet. Ideoque tollenda sunt hæreticorum ossa & claustris Templis & cimiterijs, ne in eorū præsentia orent Christiani, quos in vita experti sunt aduersarios & summos inimicos fidei.

QVOD SEPELIRE
MORTVOS SIT SEPTIMUM
OPVS MISERICORDIÆ.
CAPVT LXV.

EVulsis & eradicatis superstitionib⁹ nec non hæresibus, æquum est vt splendore huius postremi operis ostendam quo valeatis currere in semitam diuinorū mandatorum cū regio psalmista qui dicebat: *Misericordia tua ante oculos meos est.* Quod vt rectius fiat dubium aliquod soluendum est. Dicit aliquis: Christus in Euangelio, sex operum tantum Misericordię meminit, ergo septimum non est. Respondeo cum Ec-
clesia-

clesiasticis Doctōribus septem esse Misericordiae opera, quorum sex Mattheus expresse refert, septimum autem eodem loco censent intelligendum. Verum tamen est hoc vltimum opus alibi lucidius commendatum esse, immo imperatum vt 4. Esdrae 8. in lib Tobiae varijs locis Genes. 3. Quid enim aliud agere voluit Dominus hanc post peccatū proferens homini sententiam; *puluis es & in puluerē reuerteris*? nisi illum ad sepulturā suę suorumq; admonere memoriam? Vnde conclude: sepulturam mortuorū op^o esse Misericordiae. Quod si denuo quaeras quare Dominus illud inter cœtera subticuerit? Respondeo. vt sua taciturnitate Iudeorum pompas in exequijs & superstitiones in quibus excellabant condemnaret. Hęc D. Chrysostratio est. Angelicus Doctor aliam subnectit dicēs, ideo solū sex Dominum meminisse, quod illa erudentiore continerent necessitatē. Alias rationes pretereo, verissimum asserens, esse opus Misericordiae; mortuos sepelire. Neque de eo dubitandū est, cū Dominus per Prophetā Regium laudet & extollat viros Iabes Galaad, quod Regem Saulem & Ionathan sepelissent, vocans hoc opus Misericordiae actionem, Quod etiā iurisperiti; asserunt.

Hom. 84. in Ioan. 1. 2.

2. Reg. 2. l. quad. 3. de Relig. & lib. si quis 14. §. 6.

Nn 2 Quod

Quod etiam rationibus & testimonijs comprobari potest.

Primo. Sacra scriptura vituperat, reprehendit, & conqueritur cōtra eos qui in hoc opere sunt negligentes: *posuerunt mortuaria seruorum tuorum, escas volatilibus callicarnes sanctorum tuorum bestijs terra. Effuderunt sanguinem eorum, tanquam aquam in circuitu Hierusalem. & non erat qui sepeliret.*

Genes. 23.

2. Reg. 2.

Tob. 12.

2. Machab. 12.

*Matth. 26.
& 27.*

Secundo probatur à laudibus quibus ornantur qui in hoc opere excelluerunt: Abraham laudatur propter humanitatē quæ cadaver mortuæ vxoris profecutus est. Dauid prædicat Misericordiam virorum labes Galead, immo & grates illis rependit: Angelus Raphael Tobia extollit, iustitiam, & in hoc opere excellentiam. Quid non honoris promeruit validissimus Machabæorum dux Iudas, pro pietate quam mortuis exhibuerat? Quas laudes non assecuti sunt in Ecclesia Nicodemus & Magdalena pro pietatis officio, quod mortuō Domino rependerunt? ex quibus facile claret, ideo his operibus scripturam laudum encomia contribuere, quia bonum & charitate plenum opus est.

Tertio. Eandem doctrinam adferunt & docent Patres. D. Dyonysius Galliarum primus

primus Episcopus sic scribit: *Si enim in anima & corpore, vitam sanctam qui defunctus est duxit, honorabile erit, cum Sancta anima quod sacris sudoribus decertavit corpus.*

D. Ambros. laudato Tobia sic scribit: *Nibil hoc officio præstantius ei conferre, qui tibi iam non possit reddere, vindicare à volatilibus, consortem nature.*

Præclara admodum sunt quæ de eadem re ab Aug. dicta sunt: *Non eodem modo, & abijcienda sunt corpora defunctorum, maximeque iustorum & fidelium. Si enim paterna vestis aut annulus, aut si quid huiusmodi, tanto charius est posteris quanto erga parentes extitit affectus, nullo modo spernenda sunt corpora quæ utique multo familiarius, & coniunctius, quam qualibet indumenta gestamus.*

Quarto. Omnis actio & operatio iusticiæ est laudabilis ergo sepultura mortuorum laudanda est. Nam Philosophi describunt triplex genus Iustitiæ. Aliud quod Deum, aliud quod viuos homines, tertium quod defunctos spectat. Hinc nos hominibus inoleuit, defunctorum exequias, *iusta* appellare, & pro exequias celebrare, dicunt iusta peragere. Idem Philosophus alio in loco dicit æquitati magis consonum esse defunctis opitulari, quàm viuis opem ferre.

Diog. Laert. lib. 3. in Plat.

Problem. 29. lect 9.7.

Nr 3 — *Quin-*

Quinto. Gonstat actionem hanc sepul-
 turæ mortuorum, laude esse dignam, cum
 illi præmia condigna promittantur. Non
 enim abs re in ultimo iudicij die iudex in-
 quisiturus est an Misericordiæ opera fuerint
 exercita, illis siquidem æternam parat re-
 muneracionē. Quid ni? Cum pagani tene-
 ant Simonidem à Castore & Polluce (quos
 in Deorū numerū assumptos arbitrantur)
 fuisse remuneratum eo quod mortui corp
 sepeliisset; ita ut eum extraxerint è domo
 quæ ruinam minabatur, quæq; statim om-
 nes inhabitates in ea, oppressit. Fabula qui-
 dem est, sed insinuans Deum, suo muneri
 non defuturum in compensatione huius
 operis Misericordiæ, sicut ex libro Esdræ
 colligi potest: *Mortuos ubi inueneris, signis
 commenda sepulchro, & dabo tibi primam ses-
 sionem in resurrectione mea.* Aut si perplacet,
 remuneracioni adaptantur fructus qui ex
 tali opere emergunt. Nam per mortui ca-
 daueris contuitum, instruitur quis de mi-
 sera mortalitatis nostræ conditione, quid-
 que de nobis deinceps futurum, sit sicque
 superbum inclinat & humiliat animum.
 A vitijs item retrahitur. Nam ut inquit Sa-
 piens: *Memorare nouissima tua, & in æternū
 non peccabis.* Insuper, videns cadauer illud
 breui

4. Esd. 2.

Eccles 7.

brevi in pulverem redigendum, fidem habet resurrectionis futuræ, & communem deflet calamitatem: *Omnes morimur & quasi aqua dilabimur super terram &c.* Quæ omnia, illi ad ementationem vitæ proficua sunt, vt illius anima salua fiat.

Sexto. Evidentissimum est hoc opus laude esse dignissimum, cum Dominus oppositum facientes minacibus terreat sententijs, inter quas hæc minima non est quam legislator proponit dicens: *fitque cadauer eorum in escam cunctis volatilibus caeli, & bestijs terra.* Ahias, illud Ieroboam euenturum præ-nunciauit & posteritati suæ. Hoc modo punita fuit crudelissima Iezabet, quæ in agro cadauer & sanguinem Naboth reliquerat: *erunt carnes Iezabel sicut stercus super faciem terra.* Quid Regem Babylonis alloquens Dominus per Isaiam dicat aduertamus. *Tu proiectus es de sepulchro tuo, quasi stirps inutilis pollutus, & obuolutus cum his qui interfecti sunt gladio, & descenderunt ad fundamenta laci quasi cadauer putridum. Non habebis consortium neque cum eis in sepultura.* Volens Deus acerbè punire regē Ioachim, sic minatur: *Sepultura a smi sepelieris, putrefactus, & proiectus extra portas.* Et alibi: *Mortibus agrotationum morientur, non*

2. Reg. 14.

Deuter. 28.

3. Reg. 14.

4. Reg. 9.

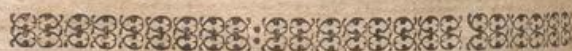
Isaia 14.

Jerem. 22.
16. 36.

Nn 4 plan

RE
sepul-
n, cum
r. Non
dex in-
fuerint
arar re-
ni tene-
e (quos
antur)
ni corp
e domo
m om-
ala qui-
muneri
huius
Esdre
signis
am sep-
placet,
qui ex
tui ca-
de mi-
quid-
ficque
imum.
uit Sa-
aterni
r illud
breui

*plangentur, & non sepelientur, in sterquilinis
super faciem terra erunt, & erit cadauer eorū,
in escam volatilibus cœli & bestijs terra. Im-
pijssimus ille Iason qui obstiterat quomi-
nus multi sepulturæ darentur, ipsemet se-
pultura priuatus fuit. Et iuste quidem, nam
si græci eos sepultura priuabant, qui pater-
na dissipauerant bona, iustius est, vt qui in-
sepultum hominem quem Deus ad imagi-
nem suam formauit relinquit, eodem be-
neficio spoliatur. Immo & digni sunt, qui
cum diuite epulone in inferno sepeliantur.
Constat igitur ex supra dictis, & allatis te-
stimonijs virtutis esse actum mortuorum
corpora inhumare.*

QVOD IN PRIMIS MI-
SERICORDES CVRARE DE-
BENT VT EORVM SEPVL-
tura sit Sancta & Ecclesiastica.

CAPVT LXVI.

Nemo est qui naturali instinctu impul-
sus, honestam non inquirat sepultu-
ram. Quæ sollicitudo, & cura non solum
Chri-